

[Finansministeren.]

beløb, det ærede medlem nævnte, og som han anslog at dels indkomstskatten uden skalaændringer, dels de stigende forbrugsafgifter på de traditionelle områder ville indbringe. Det er, som om det ærede medlem helt og holdent ville overlade til regeringens og ikke mindst finansministerens ansvar nu at ændre denne udgiftspolitik og dermed sætte en stopper for nye udgifter.

Jeg forstår, at det ville være behageligt for oppositionen, hvis problemet om udgiftsstigningerne blot kunne forenkles derhen, at det var finansministeren, der havde ansvaret for, at udgifterne nu ikke steg fremover, og at ansvaret ikke kunne være oppositionens. Må jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at det at begrænse samfundets udgifter bør være en fælles opgave for os. Men det reelle i sagen er først og fremmest, at vi har haft — og at vi kan forudse — udgiftsstigninger på en række områder, hvor de vil være helt uafvendelige. De to oppositionspartier kan efter min mening ikke her slå kors for sig og blot henvise til, at de har forsøgt at bremse nogle efter min mening fornuftige udgifter til egnsudvikling eller til lignende opgaver, som jeg tror det ærede medlem nævnte i dag. Også oppositionen har erkendt, at det, der virkelig betyder noget i forbindelse med den udgiftsstigning, vi har været og er inde i, er uafvendelige samfundsudgifter, som også oppositionen i de givne situationer må stemme for. Ja, der er vel endda områder, hvor oppositionens krav nærmest går noget videre end regeringens; jeg tænker her på forsvaret.

Jeg mener nu, at der er mere realitet i, om vi i fællesskab gør, hvad der er muligt — og jeg tør love, at det gøres der fra finansministeriets side — for at holde udgiftsstigningerne i tømme.

Det ærede medlem hr. Alfred Bøgh sagde i samme forbindelse, at han mente, at nu var de gode tider ikke mere, de var forbi, og det burde finansministeren sige til befolkningen. Jeg er ikke enig med det ærede medlem. Jeg finder anledning til at protestere over for en udtalelse om, at de gode tider i Danmark er forbi. Efter min mening har den danske befolkning fortsat gode tider. Om disse gode tider kan bevares fremover, afhænger for mig at se af, at vi er i stand til at føre en økonomisk politik, der sikrer

landets økonomi, således at den store beskæftigelse og den fortsatte produktionsudvidelse kan fastholdes.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen var inde på disse problemer. Jeg vil gerne give det ærede medlem fuldkommen ret i, at det, der for det danske samfund er afgørende i denne forbindelse, er, at de gode tider, som vi har, og som ikke er forbi, kan fastholdes, og vi ved, at de fastholdes kun, hvis vi er i stand til at sikre vor økonomi, vor valuta, sikre den økonomi først og fremmest, som skal give os muligheder for at værne om produktionsudvidelserne fremover og sikre den høje beskæftigelse, vi for tiden har.

Jeg finder herunder anledning til at gøre opmærksom på den kendsgerning, at selv om statens udgifter er steget meget stærkt, og selv om skatter og afgifter som følge deraf også har været stærkt stigende, har vi dog i de allerseneste år netop i kraft af de gode tider, netop i kraft af forøget indtjening og forøget produktion, været i stand til at holde den samlede skatteudskrivning nede på praktisk taget den samme procentandel af befolkningens indtægter i de sidste åringer. Det kan endog konstateres, at for det sidste år androg skatter og afgifter, taget under ét, en faldende andel af nationalindkomsten, faldende fra godt 28 pct. til godt 27 pct. Det er noget af det, der tæller mest over for befolkningen, dette, at der føres en sådan økonomisk politik, at indtjeningen kan følge med, at levestandarden kan forøges, og at den kan forøges så stærkt, at befolkningen med tilnærmelsesvis den samme procentandel af sine indtægter er i stand til at betale samfundets stigende udgifter.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gav i sit indlæg tilsagn om, at det konservative parti ville være villig til at skaffe dækning for de stigende samfundsudgifter, de stigende statsudgifter, og det ærede medlem har tidligere under den økonomiske debat givet udtryk for, at man herunder også ville skaffe dækning for statens investeringsudgifter, så de fortsat kunne afholdes over de årlige finanslove. Jeg hørte med interesse denne udtalelse. Derimod forstod jeg i dag, at det ærede medlem afviste at give dækning for et overskud på statsbudgettet. Jeg vil nu håbe, at denne afvisning alligevel ikke er slet så kategorisk, som det synes at fremgå